

Et *mindretal* (Thisted Knudsen) kan ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Begrundelsen herfor er følgende:

Mandatfordelingen ifølge lovforslaget udregnet på grundlag af folketingsvalgtallene fra 1950 giver venstre i 2. landstingsvalgekreds (de sjællandske og lolland-falsterske amter) en repræsentation i den nye rigsdag, der end ikke tilnærmelsesvis svarer til partiets stemmetal i dette område.

Venstre havde i de nævnte amter ved folketingsvalget i 1950 efter de foreliggende beregninger stemmer til 8 mandater, men får efter lovforslaget kun 6 — altså en betydelig underrepræsentation. I området har venstre hidtil valgt 3 landstingsmedlemmer, og medens alle de andre store partier i dette område erhoder erstatning i form af flere folketingsmænd for de landstingsmedlemmer, der ved en ikrafttrædelse af den nye grundlov glider ud, må det anses for usandsynligt, at venstre vil opnå noget tilsvarende i det her omtalte område. Efter de foreliggende beregninger skulle venstre på grundlag af folketingsvalgtallene for 1950 opnå 6 nye mandater, hvoraf Fyn erhoder 1 mandat og Jylland 5. I området skal de forskellige partier efter beregningerne fra indenrigsministeriet bruge følgende antal stemmer pr. mandat: socialdemokratiet 11 648, det radikale venstre 12 177, det konservative folkeparti 11 055 og venstre 15 901. I det tætbebyggede Storkøbenhavn vil der ligeledes efter indenrigsministeriets beregninger i gennemsnit gå 14 311 stemmer pr. mandat.

Det vil heraf fremgaa, at venstre på Sjælland og Lolland-Falster skal bruge betydelig flere stemmer pr. mandat end i Storkøbenhavn, der er Danmarks tættest bebyggede område. Mindretallet finder derfor, at den ved forslaget gennemførte mandatfordeling er urimelig, og at det måtte anses for naturligt, at udvalget havde bestræbt sig på at sikre partierne indenfor de store områder, der i flere henseender betragtes sig som politiske enhe-

der, en repræsentation, der hvilede på nogenlunde tilsvarende stemmetal, således at samtlige partier indenfor det pågældende område, i dette tilfælde 2. landstingsvalgekreds, måtte betale deres mandater med et stemmetal, der lå nærmere hinanden, end tilfældet efter lovforslaget må antages at blive.

Det er mindretallet bekendt, at venstres vælgerorganisationer i det oftnævnte område finder lovforslaget ubilligt og stridende mod en ligelig behandling af alle befolkningsdele, i hvilken forbindelse tilføjes, at en mere ligelig behandling måtte være kunnet opnået, selvom hensyn skulle være taget til den tyndt befolkede del af landet.

Mindretallet har overvejet at stille ændringsforslag til lovforslaget, men har givet afkald herpå under hensyntagen til, at et overvejende flertal i udvalget var absolut modstander af at ændre principperne for mandatfordelingen områderne imellem.

Et *andet mindretal* (Steen) beklager, at det ikke har været muligt i udvalget at nå til enighed om bestemmelsen i lovforslagets § 43, og stiller derfor det under nr. 8 anførte ændringsforslag.

Et *tredie mindretal* (Helge Madsen) tager afstand fra de i § 43 foreslåede skærpede bestemmelser for opnåelse af tillægsmandater og stiller ændringsforslagene nr. 3, 4 og 7, som vil lette vilkårene for nye bevægelser.

Et *fjerde mindretal* (Alfred Jensen) kan gå ind for de af indenrigs- og boligministeren stillede ændringsforslag, men er ikke tilfreds med den affattelse, lovforslaget har fået.

Mindretallet er modstander af, at modtagelse af offentlig hjælp, der betragtes som fattighjælp, skal medføre tab af valgret.

Mindretallet mener, at det i § 17 fastsatte mandattal er for stort. Det er heller ikke tilfreds med, at landet opdeles i 3 områder, at kredsmandaternes antal er ansat til 135,